

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 22 april 2022 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de verstrekking van trippelstoel.

Bij uw adviesaanvraag heeft u ook een kopie van het dossier gestuurd. Op 16 mei 2022 heeft het Zorginstituut het voorlopig advies aan uw commissie verstuurd. Vervolgens heeft uw commissie op 3 april 2024 het hoorzittingsverslag van 5 juli 2023 en aanvullende stukken van partijen aan het Zorginstituut verzonden met het verzoek om een definitief advies.

In artikel 18.15 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op hulpmiddelenzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoekster op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Het voorlopig advies d.d. 16 mei 2022 wordt hieronder voor de volledigheid herhaald.

Voorlopig advies

Situatie van verzoekster

Verzoekster maakt sinds 1995 gebruik van een trippelstoel. Verzoekster is in 2018 geopereerd aan haar bekken waarbij onder meer een plaat en schroeven zijn geplaatst en kon na de operatie niet meer goed zitten in haar trippelstoel. Zij heeft bij verweerder verzocht om een zachtere zitting bij haar trippelstoel. De leverancier waar verweerder verzoekster naar heeft verwezen, heeft een nieuwe trippelstoel aangevraagd voor verzoekster. De trippelstoel die daarna is geleverd, is op diverse punten aangepast. Verzoekster heeft echter aangegeven dat deze nieuwe trippelstoel niet bruikbaar is voor haar. Verzoekster heeft bij een niet-gecontracteerde leverancier een aanvraag gedaan voor een nieuwe trippelstoel.

Juridisch kader

Polisvoorwaarden

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op hulpmiddelen omschreven met verwijzing naar het Reglement Hulpmiddelen behorend bij de zorgverzekering. In het Reglement Hulpmiddelen zijn nadere voorwaarden gesteld aan het verkrijgen van hulpmiddelen. In artikel 5.8.5 is geregeld onder welke voorwaarden een verzekerde in aanmerking kan komen voor een trippelstoel.

Toepasselijke regelgeving

In artikel 2.12 Regeling zorgverzekering (Rzv) staat onder meer dat hulpmiddelen als bedoeld in artikel 2.6, onderdeel e, van de Rzv hulpmiddelen omvatten, niet zijnde een hulpmiddel voor verzorging en verpleging op bed als omschreven in artikel 2.17 Rzv, ter compensatie van beperkingen bij het lopen.

Tot 1 januari 2013 golden de volgende voorwaarden voor de verstrekking van een trippelstoel.

“Aanspraak op een stoel voorzien van een trippelfunctie bestaat als:

- 1) verzekerde langdurig op dit middel is aangewezen en de verzekerde zich binnenshuis alleen zittend kan verplaatsen en niet beschikt over een in het huis bruikbare rolstoel of
- 2) als de verzekerde een indicatie heeft voor een eenvoudig loophulpmiddel (kruk, loophulp met drie of vier poten, looprek of rollator) maar
- 3) dit niet kan gebruiken vanwege een gestoorde hand- of armfunctie of zich niet zonder gebruik van de handen staande kan houden.”

In de huidige functiegerichte omschrijving van hulpmiddelen gerelateerd aan stoornissen in het bewegingssysteem, zoals bepaald in artikel 2.12 van de Rzv, zijn deze voorwaarden komen te vervallen. Deze zorginhoudelijke criteria kunnen echter nog wel worden gebruikt voor het bepalen van de vraag of verzoekster naar aard en omvang redelijkerwijs op het hulpmiddel is aangewezen.

Redelijkerwijs aangewezen op

Volgens artikel 2.1, derde lid, van het Besluit zorgverzekering (Bzv) heeft een verzekerde slechts recht op een vorm van zorg of een dienst voor zover hij daarop naar inhoud en omvang redelijkerwijs is aangewezen. Een hulpmiddel moet geschikt zijn om de beperkingen/belemmeringen van de verzekerde in aanvaardbare mate te compenseren. Daarbij dienen, indien het gaat om een verstrekking in de vorm van een hulpmiddel, de aard, kwaliteit en constructie van dat middel, alsmede de concrete feiten en omstandigheden waarin de individuele verzekerde op het gebruik ervan is aangewezen, richtinggevend te zijn.¹

Adequaat hulpmiddel

Een verzekerde heeft ingevolge artikel 2.9, eerste lid, van het Bzv (te allen tijde) recht op een goed functionerend hulpmiddel, passend bij de beperking van de verzekerde (dus adequaat).

Gebruikstermijnen

Over de gebruiksduur wordt in de huidige regelgeving geen termijn genoemd. Wel kan een zorgverzekeraar hierover bepalingen opnemen in het kader van doelmatigheid. Deze gebruikstermijnen zijn slechts van indicatieve aard, immers ingevolge artikel 2.9 van het Bzv heeft een verzekerde altijd recht heeft op een adequaat hulpmiddel.

Doelmatigheid

Het uitgangspunt is dat de doelmatigheid behoort tot de verantwoordelijkheid van de zorgverzekeraar. Hierbij kunnen de kosten in overweging worden genomen. De verstrekking moet niet onnodig duur zijn. Van een onnodig dure

¹ CRvB, 15 augustus 2007, 05/5963 ZFW en CRvB, 19 september 2007, 06/1478 ZFW.

voorziening is sprake als in plaats van deze voorziening goedkopere adequate, alternatieve hulpmiddelen voorhanden zijn. Het Zorginstituut kan niet adviseren over de doelmatigheid.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

Uit de voorliggende gegevens is op te maken dat de indicatie voor een trippelstoel niet in geschil is.

Verzoekster maakt sinds 1995 gebruik van een trippelstoel. In 2018 werd zij geopereerd aan het bekkengebied. Omdat zij na deze operatie niet goed meer kon zitten in de trippelstoel (een Mercado trippelstoel met hoogteverstelling), werd in oktober 2018 een aanvraag voor een nieuwe trippelstoel gedaan.

De indicerende ergotherapeut heeft in deze aanvraag 'trippelstoel met zitorthese' aangekruist. Ook in de toelichting bij het programma van eisen van de trippelstoel geeft de ergotherapeut aan dat de aanpassing in de vorm van een zitorthese moet zijn.

Uit de bij het dossier gevoegde correspondentie is echter op te maken dat verzoekster de oude Mercado trippelstoel adequaat vond/vindt en dat, vanwege de operatie in het bekkengebied in 2018, alleen een zachtere zitting nodig was.

Volgens de voorliggende informatie was de oude stoel destijds geleverd door een andere leverancier dan de huidige leverancier. Via de nieuwe door de verweerder gecontracteerde leverancier, werd vervolgens aan verzoekster een trippelstoel met orthesezitting/aangepaste rugsteun geleverd. Deze trippelstoel bleek, ook na verdere aanpassingen, niet adequaat te zijn voor verzoekster.

Na het opnieuw opnemen van de maten kwam de leverancier met een ander type stoel, die volgens verzoekster evenmin voldeed. Naast het feit dat trippelen belemmerd werd door een niet-opklapbare voetensteun waren volgens verzoekster ook de maatvoering en aanpassingen aan rugsteun en zitting niet goed. Op bij het dossier gevoegde foto's is onder meer te zien dat de nieuwe trippelstoel een groter, massief onderstel heeft (wat het trippelen mogelijk zwaarder maakt; verzoekster geeft aan dat bij navraag bleek dat dit type stoel geschikt is voor mensen van 120-160 kilo, terwijl zij 73 kilo weegt). Daarnaast is de horizontale voetensteun dusdanig naar voren geplaatst dat deze, als het inderdaad niet opgeklapt kan worden, de voeten in de weg zal zitten tijdens het trippelen.

Wat betreft de aanpassingen aan de stoel is op de foto van de nieuwe stoel een prominent aanwezige zijwaartse ondersteuning in de rugleuning te zien, waardoor het gedeelte waar de rug tegen leunt veel smaller is, in vergelijking met de oude stoel. In het bijschrift bij de foto van de oude trippelstoel geeft verzoekster aan dat de rugleuning van oude trippelstoel perfect passend is en dat de stoel voldoende ondersteuning van rug en zijkant van de rug geeft.

Al met al kan uit de voorliggende gegevens geconcludeerd worden dat de nieuwe trippelstoel voor verzoekster niet adequaat is voor het doel van het hulpmiddel, namelijk zich voortbewegen door te trippelen, en dat van deze trippelstoel ook (onder meer) het zitgedeelte en de rug ondersteuning niet adequaat zijn.

Verzoekster geeft aan bij een niet-gecontracteerde leverancier een trippelstoel te hebben gevonden van hetzelfde merk als haar oude stoel, waarbij de voor verzoekster juiste aanpassingen aan de zitting gedaan kunnen worden.

Verweerder geeft aan dat de vraag of verzoekster inderdaad geholpen is met deze andere stoel, aan de leverancier is om te beoordelen (inhoudelijk oordeel). Omdat op grond van het Reglement Hulpmiddelen van de verweerder bij een niet-gecontracteerde partij een minimale vervangingsduur van 5 jaar geldt, verzoekt verweerder aan verzoekster om contact op te nemen met een gecontracteerde aanbieder van haar eigen keuze, en haar verzoek om een adequate trippelstoel daar voor te leggen. Deze aanbieder kan dan met verzoekster zoeken naar een optimale situatie waarin de balans wordt gevonden tussen de ergonomische aanbevelingen en de behoeftes van verzoekster. De aanbieder kan daarbij zowel de reeds ter beschikking gestelde aangepaste stoel beoordelen, als ook het andere model dat door de (door verzoekster geraadpleegde) niet-gecontracteerde leverancier is voorgesteld, dan wel andere modellen welke wellicht adequater worden bevonden voor de behoeftes van verzoekster.

Uit deze brief van verweerder is op te maken dat voor verzoekster een passende oplossing zal worden gezocht. Hierbij dient opgemerkt te worden dat indien geen enkele gecontracteerde leverancier een voor verzoekster adequate trippelstoel kan leveren, dat zij toch aanspraak maakt op het gevraagde. Los van het feit dat de termijn van 5 jaar inmiddels verstreken is (uit het dossier is op te maken dat de oude trippelstoel in 2015 is geleverd), is voortijdige vervanging van een trippelstoel mogelijk indien er een medische noodzaak is, en gezien de operatie uit 2018 en het aanvraagformulier van de ergotherapeut uit 2018 is van een dergelijke medische noodzaak sprake bij verzoekster. Uitgangspunt blijft dat een verzekerde te allen tijde recht heeft op een goed functionerend, dat wil zeggen adequaat, hulpmiddel.

Conclusie

De indicatie voor de trippelstoel is niet in geschil. Geconcludeerd kan worden dat verzoekster aanspraak heeft op een voor haar adequaat functionerend hulpmiddel. Nader onderzocht moet worden wat het meest doelmatige, adequate hulpmiddel is.

Advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Onderzocht moet worden wat voor verzoekster de meest doelmatige en adequate trippelstoel is.

Definitief advies

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

Het Zorginstituut heeft het verslag van de hoorzitting van 5 juli 2023 en de aanvullende stukken van partijen ontvangen. Hieruit volgt dat het geschil tussen partijen nog niet is opgelost en de SKGZ een bindend advies zal uitbrengen.

Uit de correspondentie is op te maken dat de indicatie voor een trippelstoel niet in geschil is. Ook blijkt uit de voorliggende informatie dat de meest recent geleverde trippelstoel voor verzoekster nog niet op alle punten adequaat is. In de brief van 22 februari 2024 is er de vraag vanuit de SKGZ aan verzoekster om met haar ergotherapeute de volgende vragen te beantwoorden:

- Wanneer is de nieuwe trippelstoel geleverd en wat is het merk en type?
- Voldoet deze trippelstoel? Wat en welke onderdelen voldoen niet, en waarom niet?
- Is de zitting van de trippelstoel die door de gecontracteerde leverancier is geleverd op dit moment goed? En als dit niet het geval is, wat is er niet goed?

Verzoekster geeft in haar e-mail van 29 februari 2024 aan de SKGZ aan dat het een Mercado trippelstoel betreft en zij benoemt op welke punten de trippelstoel niet voldoet. Verzoekster kan de bovengenoemde vragen echter niet samen met de ergotherapeute beantwoorden, omdat de ergotherapeute niet meer wordt betaald voor extra uren.

Zoals ook in het voorlopig advies is aangegeven, heeft verzoekster aanspraak op een voor haar adequaat functionerend hulpmiddel op grond van artikel 2.9, eerste lid, van het Bzv.

Het Zorginstituut merkt op dat een gezamenlijk antwoord van verzoekster en haar ergotherapeute op de door de SKGZ gestelde vragen bij de voorliggende stukken ontbreekt. Aangezien deze informatie niet in het huidige dossier aanwezig is, en de ergotherapeute waarschijnlijk het programma van eisen, waar de trippelstoel aan moet voldoen, nog meer kan specificeren, adviseert het Zorginstituut om een nog te formuleren gezamenlijke antwoord in het bindend advies te betrekken.

Conclusie

Op basis van het oorspronkelijke dossier en de aanvullende informatie kan nog niet opgemaakt worden welke trippelstoel voor verzoekster aangemerkt kan worden als een adequaat functionerend hulpmiddel.

Advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier en de aanvullende stukken het volgende:

Aangezien een gezamenlijk antwoord van verzoekster en haar ergotherapeute ontbreekt op de in het dossier gestelde vragen rondom de trippelstoel, en de ergotherapeute waarschijnlijk het programma van eisen, waar de trippelstoel aan moet voldoen, nog meer kan specificeren, is het advies van het Zorginstituut om een nog te formuleren gezamenlijke antwoord in het bindend advies te betrekken.

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 22 april 2022 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de verstrekking van een trippelstoel.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel 18.14 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op hulpmiddelenzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoekster op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster maakt sinds 1995 gebruik van een trippelstoel. Verzoekster is in 2018 geopereerd aan haar bekken waarbij onder meer een plaat en schroeven zijn geplaatst en kon na de operatie niet meer goed zitten in haar trippelstoel. Zij heeft bij verweerder verzocht op een zachtere zitting bij haar trippelstoel. De leverancier waar verweerder verzoekster naar heeft verwezen, heeft een nieuwe trippelstoel aangevraagd voor verzoekster. De trippelstoel die daarna is geleverd, is op diverse punten aangepast. Verzoekster heeft echter aangegeven dat deze nieuwe trippelstoel niet bruikbaar is voor haar. Verzoekster heeft bij een niet-gecontracteerde leverancier een aanvraag gedaan voor een nieuwe trippelstoel.

Juridisch kader

In artikel 2.12 Regeling zorgverzekering (Rzv) staat onder meer dat hulpmiddelen als bedoeld in artikel 2.6, onderdeel e Rzv hulpmiddelen omvatten, niet zijnde een hulpmiddel voor verzorging en verpleging op bed als omschreven in artikel 2.17 Rzv, ter compensatie van beperkingen bij het lopen.

Tot 1 januari 2013 golden de volgende voorwaarden voor de verstrekking van een trippelstoel.

“Aanspraak op een stoel voorzien van een trippelfunctie bestaat als:

- 1) verzekerde langdurig op dit middel is aangewezen en de verzekerde zich binnenshuis alleen zittend kan verplaatsen en niet beschikt over een in het huis bruikbare rolstoel of
- 2) als de verzekerde een indicatie heeft voor een eenvoudig loophulpmiddel (kruk, loophulp met die of vier poten, looprek of rollator) maar

- 3) dit niet kan gebruiken vanwege een gestoorde hand- of armfunctie of zich niet zonder gebruik van de handen staande kan houden.”

In de huidige functiegerichte omschrijving van hulpmiddelen gerelateerd aan stoornissen in het bewegingssysteem, zoals bepaald in artikel 2.12 Rzv, is deze voorwaarde komen te vervallen. Deze zorginhoudelijke criteria kunnen echter nog wel worden gebruikt voor het bepalen van de vraag of verzoekster naar aard en omvang redelijkerwijs op het hulpmiddel is aangewezen.

Redelijkerwijs aangewezen zijn op

Volgens artikel 2.1, derde lid, van het Besluit zorgverzekering (Bzv), heeft een verzekerde slechts recht op een vorm van zorg of een dienst voor zover hij/zij daarop naar inhoud en omvang redelijkerwijs is aangewezen.

Een hulpmiddel geschikt zijn om de beperkingen/belemmeringen van een verzekerde in aanvaardbare mate te compenseren en dienen de concrete feiten en omstandigheden waarin de individuele verzekerde op het gebruik is aangewezen, richtinggevend te zijn.

Doelmatigheid

Vervolgens is uitgangspunt dat de doelmatigheid een onderwerp is dat behoort tot de verantwoordelijkheid van de zorgverzekeraar. Hierbij kunnen de kosten in overweging worden genomen. De verstrekking moet niet onnodig duur zijn. Van een onnodig dure voorziening is sprake als in plaats van deze voorziening goedkopere adequate, alternatieve hulpmiddelen voorhanden zijn.

Adequaat hulpmiddel

Een verzekerde heeft ingevolge artikel 2.9, eerste lid, van het Bzv (te allen tijde) recht op een goed functionerend hulpmiddel, passend bij de beperking van de verzekerde (dus adequaat).

Gebruikstermijnen

Over de gebruiksduur wordt in de huidige regelgeving geen termijn genoemd. Wel kan een zorgverzekeraar hierover bepalingen opnemen in het kader van doelmatigheid. Deze gebruikstermijnen zijn slechts van indicatieve aard, immers ingevolge artikel 2.9 van het Bzv heeft een verzekerde altijd recht heeft op een adequaat hulpmiddel.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

Uit de voorliggende gegevens is op te maken dat de indicatie voor een trippelstoel niet in geschil is.

Verzoekster maakt sinds 1995 gebruik van een trippelstoel. In 2018 werd zij geopereerd aan het bekkengebied. Omdat zij na deze operatie niet goed meer kon zitten in de trippelstoel (een Mercado trippelstoel met hoogteverstelling), werd op in oktober 2018 een aanvraag voor een nieuwe trippelstoel gedaan.

De indicerende ergotherapeut heeft in deze aanvraag ‘trippelstoel met zitorthese’ aangekruist. Ook in de toelichting bij het programma van eisen van de trippelstoel geeft de ergotherapeut aan dat de aanpassing in de vorm van een zitorthese moet zijn.

Uit de bij het dossier gevoegde correspondentie is echter op te maken dat verzoekster de oude Mercado trippelstoel adequaat vond/vindt en dat, vanwege de operatie in het bekkengebied in 2018, alleen een zachtere zitting nodig was.

Volgens de voorliggende informatie was de oude stoel destijds geleverd door een andere leverancier dan de huidige leverancier. Via de nieuwe, door de verweerder gecontracteerde, leverancier werd vervolgens aan verzoekster een trippelstoel met orthesezitting/aangepaste rugsteun geleverd. Deze trippelstoel bleek, ook na verdere aanpassingen, niet adequaat te zijn voor verzoekster.

Na het opnieuw opnemen van de maten kwam de leverancier met ander type stoel, die volgens verzoekster evenmin voldeed. Naast het feit dat trippelen belemmerd werd door een niet-opklapbare voetensteun waren volgens verzoekster ook de maatvoering en aanpassingen aan rugsteun en zitting niet goed. Op bij het dossier gevoegde foto's is onder meer te zien dat de nieuwe trippelstoel een groter, massief onderstel heeft (wat het trippelen mogelijk zwaarder maakt; verzoekster geeft aan dat bij navraag bleek dat dit type stoel geschikt is voor mensen van 120-160 kilo, terwijl zij 73 kilo weegt). Daarnaast is de horizontale voetensteun dusdanig naar voren geplaatst dat deze, als het inderdaad niet opgeklapt kan worden, de voeten in de weg zal zitten tijdens het trippelen.

Wat betreft de aanpassingen aan de stoel is op de foto van de nieuwe stoel een prominent aanwezige zijwaartse ondersteuning in de rugleuning te zien, waardoor het gedeelte waar de rug tegen leunt veel smaller is, in vergelijking met de oude stoel. In het bijschrift bij de foto van de oude trippelstoel geeft verzoekster aan dat de rugleuning van oude trippelstoel perfect passend is en dat de stoel voldoende ondersteuning van rug en zijkant van de rug geeft.

Al met al kan uit de voorliggende gegevens geconcludeerd worden dat de nieuwe trippelstoel voor verzoekster niet adequaat is voor het doel van het hulpmiddel, namelijk zich voortbewegen door te trippelen, en dat van deze trippelstoel ook (onder meer) het zitgedeelte en de rug ondersteuning niet adequaat zijn.

Verzoekster geeft aan bij een niet-gecontracteerde leverancier een trippelstoel te hebben gevonden van hetzelfde merk als haar oude stoel, waarbij de voor verzoekster juiste aanpassingen aan de zitting gedaan kunnen worden.

Verweerder geeft aan dat de vraag of verzoekster inderdaad geholpen is met deze andere stoel, aan de leverancier is om te beoordelen (inhoudelijk oordeel). Omdat op grond van het Reglement Hulpmiddelen van de verweerder bij een niet-gecontracteerde partij een minimale vervangingsduur van 5 jaar geldt, verzoekt verweerder aan verzoekster om contact op te nemen met een gecontracteerde aanbieder van haar eigen keuze, en haar verzoek om een adequate trippelstoel daar voor te leggen. Deze aanbieder kan dan met verzoekster zoeken naar een optimale situatie waarin de balans wordt gevonden tussen de ergonomische aanbevelingen en de behoeftes van verzoekster. De aanbieder kan daarbij zowel de reeds ter beschikking gestelde aangepaste stoel beoordelen, als ook het andere model dat door de (door verzoekster geraadpleegde) niet-gecontracteerde leverancier is voorgesteld, dan wel andere modellen welke wellicht adequater worden bevonden voor de behoeftes van verzoekster.

Uit deze brief van de verweerder is op te maken dat voor verzoekster een passende oplossing zal worden gezocht. Hierbij dient opgemerkt te worden dat indien geen enkele gecontracteerde leverancier een voor verzoekster adequate trippelstoel kan leveren, dat zij toch aanspraak maakt op het gevraagde. Los van het feit dat de termijn van 5 jaar inmiddels verstreken is (uit het dossier is op te maken dat de oude trippelstoel in 2015 is geleverd), is voortijdige vervanging van een trippelstoel mogelijk indien er een medische noodzaak is, en gezien de operatie uit 2018 en het aanvraagformulier van de ergotherapeut uit 2018 is van een dergelijke medische noodzaak sprake bij verzoekster. Uitgangspunt blijft dat een verzekerde te allen tijde recht heeft op een goed functionerend, dat wil zeggen adequaat, hulpmiddel.

Conclusie

De indicatie voor de trippelstoel is niet in geschil. Geconcludeerd kan worden dat verzoekster aanspraak heeft op een voor haar adequaat functionerend hulpmiddel. Nader onderzocht moet worden wat het meest doelmatige, adequate hulpmiddel is.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Onderzocht moet worden wat voor verzoekster de meest doelmatige en adequate trippelstoel is.